

ਹਰਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ਜੇ.

ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2014 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 3093

ਫਰਵਰੀ 07, 2019

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226 ਅਤੇ 227— ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, 1970—ਖੰਡ-1, ਭਾਗ-1, ਨਿਯਮ 7.3 (2)—ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860—ਐੱਸ.420—ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਮਚਾਰੀ—ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਰੀ— ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ—ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 7 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਰਿਹਾ—ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ — ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ , ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ 03.05.2010 ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ ਭਾਵ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ। ਇਹ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 101 ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। 04.04.2003. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਸੂਰ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ 10)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ , ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਉਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੁੜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ 19)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 9% ਸਲਾਨਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 22)

ਆਰ ਕੇ ਅਰੋੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ
ਲਈ .

ਦੀਪਾਲੀ ਪੁਰੀ ਸੰਧੂ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਹਰਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 17.06.2003 ਤੋਂ 03.05.2010 ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਹੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਹ ਮੁਅੱਤਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਗਲੀ ਅਰਦਾਸ ਇਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ 30.09.2012 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਲਾਭ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਕਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(2) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 28.01.1977 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਜਾ-4 ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 101 ਮਿਤੀ 04.04.2003, ਧਾਰਾ 420 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਥਾਣਾ ਸਿਵਲ ਲਾਈਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 17.06.2003 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਵਿਭਾਗ ਨੇ 25.06.2003 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, 1970 ਤੋਂ 17.06.2003 ਤੋਂ ਹੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 17.06.2003 ਤੋਂ 03.05.2010 ਤੱਕ ਉਕਤ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਰਨ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 04.05.2010 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 30.09.2012 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।

(4) ਇੱਥੇ ਇਹ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 101 ਮਿਤੀ 04.04.2003 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 07.9.2011 ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-2) ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼. ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 30.09.2012 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ

ਅਸਲ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਮਾਰਚ, 2013 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਜਨਵਰੀ, 2014 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

(Harsimran Singh Sethi, J.)

ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ	' 1,01,918/-	29.03.2013
ਐਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ ਛੱਡੋ	' 78,720/-	12.07.2013
ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ	' 3,96,592/-	12.07.213
ਡੀ.ਸੀ.ਆਰ.ਜੀ	' 3,77,856/-	02.01.2014
ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਬਕਾਏ	' 3,77,437/-	29.01.2014

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 17.06.2003 ਤੋਂ 03.05.2010 ਤੱਕ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੀ. 2012 ਦਾ CWP ਨੰ. 21904 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 29.11.2012 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ P-5) ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ.

(6) ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 25.07.2013 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ (ਅਨੇਕਚਰ P-8) ਜਿਸ ਵਿੱਚ 17.06.2003 ਤੋਂ 30.09.2005 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਪੀਰੀਅਡ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ 01.10.2005 ਤੋਂ 03.01.205 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ। ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਭਾਵ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ, ਅੱਧੀ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੀ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਛੁੱਟੀ। 25.07.2013 ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਮਾਣਯੋਗ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ 17.06.2003 ਤੋਂ 03.05.2010 (2513 ਦਿਨ) ਤੱਕ ਹੈ। ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸ. ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ, C-IV (30.09.2012 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7.3(5) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

1.) 17.06.2003 ਤੋਂ 30.09.2005 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਡਿਊਟੀ ਪੀਰੀਅਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

11.) 01.10.2005 ਤੋਂ 03.05.2010 (1676 ਦਿਨ) ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਛੁੱਟੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

1. 01.10.2005 ਤੋਂ 17.09.2006 (352 ਦਿਨ) ਅਰਜ਼ਿਤ ਛੁੱਟੀ

2. 18.09.2006 ਤੋਂ 11.11.2007 (420 ਦਿਨ) ਅੱਧੀ ਤਨਖਾਹ ਛੁੱਟੀ

(Harsimran Singh Sethi, J.)

3. 12.11.2007 ਤੋਂ 03.05.2010 (904 ਦਿਨ) ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ/ਮੈਡੀਕਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਮੈਡੀਕਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਈਐਸਆਈ
ਹਸਪਤਾਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ”

(7) ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(8) ਮੌਜੂਦਾ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

(9) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(10) ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 17.06.2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 101 ਮਿਤੀ 04.04.2003 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ 03.05.2010 ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ ਭਾਵ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ। ਇਹ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 101 ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। 04.04.2003. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਸੂਰ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ-1, ਭਾਗ-1 ਦੇ ਨਿਯਮ 7.3 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"(2) ਜਿੱਥੇ ਮੁੜ-ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ (6), ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸਦਾ ਉਹ

(*Harsimran Singh Sethi, J.*)

ਹੁਕਮਦਾਰ ਹੁਕਮ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ, ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ

ਮੁਅੱਤਲ, ਅਜਿਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਈ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਸਿੱਧੇ, ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (7) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੰਨੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ) ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਮੇਤ ਮੁਅੱਤਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਮਿਆਦ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। "

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਉਪਰੋਕਤ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਮੁਅੱਤਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ।

(13) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮੁਅੱਤਲੀ' 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2010 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 16192, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ **ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੀ**, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 18.03.2013 ਨੂੰ ਨਿਯਮ 7.3(2) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਬਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਾਰੇ ਲਾਭ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਇਹ ਤੱਥ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਮਿਤੀ 16.09.2008 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-5) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ

ਤੱਥਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ

ਬਹਾਲੀ 'ਤੇ ਭੱਤੇ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ-1, ਭਾਗ-1 ਦਾ ਨਿਯਮ 7.3(2) ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ :

“ (2) ਜਿੱਥੇ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (6) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ, ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਈ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਸਿੱਧੇ, ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (7) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੰਨੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ) ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਮੇਤ ਮੁਅੱਤਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਮਿਆਦ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ”

(14) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 21.01.2008 ਨੂੰ 2006 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12502 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। . ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਪੈਰਾ 7 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਸਿੱਖਿਆ ਵਧੀਕ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜੀਂਦ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ

(*Harsimran Singh Sethi, J.*)

ਇਸਤਰੀਆਂ ਵੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਿਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ

ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਬਰੀ ਹੋਣਾ ਮਾਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਨਿਗਮ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ **ਸ਼ਸ਼ੀ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਹਰਿਆਣਾ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 2005 (1) ਸਰਵਿਸ ਕੇਸ ਟੂਡੇ 577 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ।**

(15) **ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ** ਬਨਾਮ **ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ** 'ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਜੇਕਰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਬਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ”

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਲੁੱਟ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 2006 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-14) ਅਤੇ ਮਿਤੀ 17 ਜੁਲਾਈ, 2006 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-16) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ”

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਛੁੱਟੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇ ਹੋ।

(17) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 12.11.2001 ਤੋਂ 03.05.2010 ਤੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦਾ ਲਾਭ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਰੱਖੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 25.07.2013 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-8) ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਮਿਆਦ ਭਾਵ 17.06.2003 ਤੋਂ 04.05.2010 ਤੱਕ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਬਿਤਾਈ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ/ਬਕਾਏ ਦੇ ਅੰਤਰ ਸਮੇਤ ਉਕਤ ਅਵਧੀ ਲਈ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(18) ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 30.09.2012 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਾਰਚ, 2013 ਤੋਂ ਹੀ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਡੇਢ ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(19) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਉਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(20) **ਏ.ਐਸ. ਰੰਧਾਵਾ** ਬਨਾਮ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ**² ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਪਟਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਣਪਛਾਤੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਪੈਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਰੰਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਤੱਥ

(Harsimran Singh Sethi, J.)

ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਮ. ਪਦਮਨਾਭਨ ਨਾਇਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਿਟਾਇਰ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਸੀ।

(21) ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਨੇ **ਜੇ. ਐਸ. ਚੀਮਾ** ਬਨਾਮ **ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ**³ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਕਮ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਪੈਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਆਧਾਰ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪੈਸਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੈਸਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉੱਚਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ (ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਦੀ ਕੋਈ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸਹੀ ਪੈਸਾ ਰਾਜ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।”

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 9% ਸਲਾਨਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(23) ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।
(ਸ਼ੁਬਰਿਤ ਕੌਰ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

